

наслідків. І знову здобувачі в два рази частіше, ніж здобувачки, просили про продовження терміну здачі. Викладач оцінював роботи, не знаючи, хто їх написав. Роботи студентів, які витратили більше часу, виявилися кращими написані і отримали вищі оцінки в порівнянні з іншими.

Прохання про збільшення терміну виконання завдання з гнучким дедлайном позитивно позначаються на продуктивності праці і рівень задоволеності здобувачів і можуть виявитися особливо корисні для здобувачок, які часто завантажені навіть більше, ніж здобувачі (в основному більше домашніх обов'язків).

Є кілька стратегій, за допомогою яких викладачі можуть вселити здобувачам думку про те, що просити про відстрочку в разі потреби – це нормально. Необхідно говорити здобувачам, яким потрібно більше часу, що вони не самотні у своїх запитах. Прохання про відстрочку часто виражаються в приватному порядку, наприклад, по електронній пошті або під час особистої бесіди. В результаті здобувачі недооцінюють, наскільки часто викладачі стикаються з подібними ситуаціями. Відкрита демонстрація частоти таких запитів стане простим і потужним способом знизити занепокоєння здобувачів про те, що саме їм оточуючі будуть приписувати недолік компетентності і мотивації. Викладач має демонструвати, що і сам іноді просить про перенесення дедлайну. Ще один ефективний спосіб зробити такі прохання нормою – будучи викладачем, публічно просити про відстрочку дедлайну, щоб обміркувати і завершити роботу, наприклад, над перевіркою рефератів. Так викладачі допоможуть здобувачам впевненіше просити про відстрочку в ситуації, коли їм потрібно більше часу для виконання завдань.

Заздалегідь уточнюйте, чи є дедлайн гнучким. Часто буває неясно, чи дійсно призначений дедлайн – це крайній термін, і здобувачі не знають, чи можна його переносити. Зіткнувшись з такою неоднозначною ситуацією, люди, які відчують себе не дуже впевнено, можуть зробити невірний висновок з міркувань обережності і не стануть просити про відстрочку. Розподіляючи завдання, викладачі повинні чітко вказувати бажаний термін виконання та можливість його перенесення. Якщо викладач пише здобувачу вночі, рано вранці або на вихідних, обов'язково пояснить, чому ви виходите на зв'язок в позаурочний час і чи потрібна негайна відповідь. Ці прості дії допоможуть здобувачам ефективніше розпоряджатися своїм часом і легше просити про перенесення дедлайну в тих ситуаціях, коли це необхідно.

#### **Список використаних джерел**

1. Jaewon Y., Ashley W., Grant D. It Doesn't Hurt to Ask (for More Time): Employees Overestimate the Interpersonal Costs of Extension Requests. ULR: [https://www.semanticscholar.org/paper/It-Doesn't-Hurt-to-Ask-\(for-More-Time\)%3A-Employees-Yoon-Donnelly/f5512141b5](https://www.semanticscholar.org/paper/It-Doesn't-Hurt-to-Ask-(for-More-Time)%3A-Employees-Yoon-Donnelly/f5512141b5) (дата звернення 25.01.2020).

## **СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ У ВИЩІЙ ОСВІТІ**

**Таран-Лала О. М.**, д.е.н., доцент; **Вороніна В. Л.**, к.е.н., доцент;

**Іщейкін Т. Є.**, к.е.н.; **Лопушинська О. В.**, аспірант

Визначальна ознака сучасного суспільства полягає у переорієнтації економіки держав на новий рівень технологічного розвитку на основі розробки

і використання високих технологій. Однією із необхідних умов формування сучасних знань, стимулювання ринку інновацій та наукомісткої продукції є модернізація системи освіти з метою підготовки кадрів для інноваційної діяльності.

У науковій літературі значення інновацій у вищій освіті для розвитку країни досліджуються у різних аспектах. Вищу освіту як сферу інтелектуальної діяльності аналізували Т. Алексеєнко, В. Аніщенко, Г. Балл, О. Дубасенюк, та ін. [4, 5]. Освітні інновації вивчали В. Кремень, А. Підласий, Т. Леевовицький та ін. [2, 6]. Проте аналіз численних наукових джерел дозволяє констатувати, що на сьогодні ситуація з інноваціями щодо підготовки кадрів все ще розглядається як проблемна, зокрема в процесі підготовки майбутніх фахівців з управління.

Сучасна соціально-економічна ситуація, що склалася в нашій країні, потребує сутнісних змін у всіх сферах суспільного життя, в тому числі й в освіті. Нагальні вимоги до сучасних освітніх установ були сформульовані в Законі України «Про освіту» [1] та конкретизовані в національній доктрині освіти, де виділено одне з головних завдань – стимулювання та розвиток інноваційних процесів [3].

Отже, метою даного дослідження є аналіз інноваційних процесів у сучасній вищій освіті, розкриття сутності та особливостей інноваційних освітніх технологій та їх впливу на якість підготовки майбутніх фахівців з управління.

Інновації в освітньому процесі повинні бути направлені на підготовку конкурентоздатних фахівців, які зорієнтовані на динамічні зміни у науці та промисловості, здатні до самовдосконалення протягом всього життя, професійної мобільності і творчої реалізації в обраному полі професійної діяльності. Виходячи з цього вчені зосереджуються на тому, що інноваційна освітня технологія – це синтез досягнень освітньої науки та практики, поєднання традиційних елементів існуючого досвіду та того, що породжено суспільним і технічним прогресом та гуманізацією, демократизацією суспільства і технологічною революцією.

Розвиток системи вищої освіти вимагає від науки й практики вивчення і впровадження сучасних технологій та нових методів навчання протягом життя. Інновації в освіті пов'язані із загальними процесами у суспільстві, глобалізаційними та інтеграційними процесами. Інноваційна діяльність в Україні передбачена Законом України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні», Державною програмою прогнозування науково-технологічного та інноваційного розвитку. Інновації в освіті є закономірним явищем, динамічним за характером і розвивальним за результатами, їх запровадження дозволяє вирішити суперечності між традиційною системою і потребами в якісно новій освіті. Сутнісною ознакою інновації є її здатність впливати на загальний рівень професійної діяльності викладача, розширювати інноваційне поле освітнього середовища у навчальному закладі, регіоні. Як системне утворення інновація характеризується інтегральними якостями: інноваційний процес, інноваційна діяльність, інноваційний потенціал,

інноваційне середовище. Джерелом інновації є цілеспрямований пошук ідеї з метою розв'язання суперечностей, її освоєння відбувається шляхом апробації в формі викладацького експерименту або пілотного впровадження. Розвиток інновації залежить від того, наскільки соціально-психологічне середовище потребує нової ідеї. Подальше існування інновації пов'язане з переходом у стадію стабільною функціонування.

Таким чином, інновації у вищій освіті – це процес творення, запровадження та поширення в освітній практиці нових ідей, засобів, педагогічних та управлінських технологій, у результаті яких підвищуються показники (рівні) досягнень структурних компонентів вищої освіти, відбувається перехід системи до якісно іншого стану.

Отже, слід відзначити, що найважливішою умовою якісної реалізації освітнього процесу виступає впровадження в навчальний процес інноваційних технологій, головною метою впровадження яких є підготовка фахівців нової формації, адаптованих до життя в постійно мінливому світі та створення для них умов самостійного пошуку і придбання нових професійних знань. Представлене дослідження не вичерпує всіх аспектів проблеми застосування інноваційних освітніх технологій в умовах функціонування вищої школи та передбачає подальшу розробку технології моніторингу розвитку творчих здібностей учасників освітнього процесу в умовах кредитно-трансферної накопичувальної системи навчання, впровадження інформаційних технологій тощо.

#### **Список використаних джерел**

1. Закон України «Про освіту» від 05.09.2017 № 2145-VIII. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua> (дата звернення: 21.01.2020).
2. Підласий А.І. Педагогічні інновації. Рідна школа. 1998. № 12. С. 3.
3. Національна стратегія розвитку освіти в Україні на період до 2021 року. URL: <http://osvita.ua> (дата звернення: 20.01.2020).
4. Інновації у вищій освіті: проблеми, досвід, перспективи: Монографія / за ред. П.Ю. Сауха. Житомир: Вид-во ЖДУ ім. Івана Франка, 2011. 444 с.
5. Біла книга національної освіти України / за заг. ред. В.Г. Кременя. НАПН України. Київ: Інформаційні системи, 2010. 342 с.
6. Кремень В.Г. Філософсько-освітня діяльність: інноваційні аспекти. Становлення і розвиток науково-педагогічних шкіл: проблеми, досвід, перспективи: збірник наукових праць. Житомир, Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2012. С.10–26.

### **ФОРМИ І МЕТОДИ ПРОФЕСІЙНО-ОРІЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ ПРИ ВПРОВАДЖЕННІ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ НА ОСНОВІ СПІВПРАЦІ УНІВЕРСИТЕТІВ ТА ІТ-КОМПАНІЙ**

**Копішинська О. П.,** к.ф.-м.н., доцент;

**Уткін Ю. В.,** к.т.н., доцент

Одним із головних напрямків модернізації сучасної вищої освіти в Україні, як і у всьому світі, є впровадження в освітню парадигму